

PLAN MANAGERIAL

pentru candidatura la funcția de

Decan al Facultății de Electronică și Telecomunicații

Universitatea Politehnica Timișoara

Conf.dr.ing. Horia-Gheorghe Balta

**Timișoara
Aprilie 2016**

Motto:

Simplu și benefic este să conduci un sistem în direcția în care vrea să meargă singur.

Cuvânt înainte

Doresc și mă strădui,
cea mai bună Politehnică a țării să se afle la Timișoara. Iar vârful ei de lance să fie Facultatea de Electronică
și Telecomunicații.

1. Introducere

1.1 Conformitate

Acest plan managerial (PM) a fost elaborat în consens cu planul managerial al Rectorului ales (PMR) [1] al Universității Politehnica Timișoara (UPT), prof.dr.ing. Viorel-Aurel ȘERBAN, Carta UPT [2], Legea Educației Naționale (LEN) [3], necesitățile actuale ale Facultății de Electronică și Telecomunicații (ETC). Subînțeleg prin necesități ale ETC atât ansamblul problemelor generate de lipsuri și deficiențe dar și ansamblul beneficiilor ce ar putea fi obținute prin valorificarea rezultatelor și a potențialelor existente. Pentru identificarea și soluționarea lor în următorii patru ani, am încercat să sintetizez în planul propus o mediană bazată pe ideile principale ale planurilor manageriale gândite de directorii departamentelor din ETC: Șl.dr.ing. Liliana MĂȚIU-IOVAN [4], Prof.dr.ing. Alexandru ISAR [5] și Prof.dr.ing. Dan Florentin LASCU [6].

1.2 Motivație

Acest PM a fost elaborat în 26 de ani! Însurează gânduri și idei generate de-a lungul a peste un sfert de veac de experiență ca dascăl al Facultății de Electronică și Telecomunicații din Timișoara. Candidez pentru decan al ETC-lui ca să dau viață acelor gânduri și idei. Iar dacă ele vor prinde viață, va fi mai bine. Pentru facultate și pentru studenții ei. Iar mai-binele și ideile care l-au generat vor induce alte idei. Iar dacă va fi să fiu decan și să materializez acest plan managerial, să fie acesta cel mai sărac în idei generatoare de mai-bine din câte se vor materializa de acum încolo pentru Facultatea de Electronică și Telecomunicații...

1.3 Despre principii

Cu siguranță principiile enumerate aici sunt generale, în sensul că ele ghidează sau ar trebui să ghideze orice lider. Totuși, există nuanțe în interpretări și particularizări ce țin de personalitatea în cauză. Ca atare, fără a epuiza subiectul, doresc să fac câteva precizări cu privire la aprecierile și interpretările proprii.

Disciplina. Înțeleg prin disciplină totalitatea regulilor după care trebuie să funcționeze ETC cât și respectarea lor. Fac referire în primul rând la disciplina mea, din eventuala poziție de decan al ETC (depdDaETC). Mă angajez să respect toate regulamentele UPT, în toate situațiile și atribuțiile precizate în acestea. De asemenea, să mă consult cu persoanele abilitate din ETC, în situațiile la care regulamentele nu fac referire.

În plus, îmi propun, să îmbunătățesc disciplina în ETC, astfel încât orice membru al comunității ETC să fie remunerat corespunzător activităților prestate, să aibă acces la toate informațiile utile lui, să poată participa la luarea deciziilor de interes general, etc.

Colaborarea. Cu toate că ar fi de la sine înțeles, precizez că depdDaETC mi-aș face o datorie să colaborez cu orișicare membru al comunității ETC.

Transparența. Personal, consider transparența necesară și utilă disciplinei. Sau, mai precis, parte din disciplină. Lipsa transparenței este indisciplină și nu doresc să dezvolt mai mult subiectul.

Eficiența. Consider cea mai mare grijă și prioritate a conducerii unei instituții să determine, să contribuie, să asigure, etc, eficiență în toate activitățile desfășurate în respectiva instituție. Personal, cred că există două componente care conduc la eficiență: timpul și banii (resursele financiare disponibile sau accesibile imediat). A fi eficient înseamnă, în opinia mea, a plăti cu BANI timpul, un TIMP care să producă mai mulți bani. Eficiența se măsoară atunci în viteza de creștere a resurselor financiare. Evident, la creșterea eficienței contribuie micșorarea timpului necesar unor activități și valorificarea mai bună a rezultatelor respectivelor activități. Pe scurt, *mai repede și mai bine valorificat.*

Egalitatea. Egalitatea, în șanse, la care face referire *principiul egalității* trebuie pusă într-un balans ajustabil cu ierarhiile academice. Astfel, este corect să li se acorde, apriori, șanse egale tuturor studenților angrenați într-o competiție, precum este la fel de corect să existe priorități funcție de performanțele școlare, atunci când este cazul alegerii unor opționale. Concluzionând, *apriori* – egalitate (de șanse) și democrație, *aposteriori* – ierarhie și aristocrația performerilor.

Doresc să cred că, indiferent cine va fi decanul ETC în perioada 2016-2020, acesta împreună cu toată conducerea ETC vor ști să aplice și să respecte atât principiile democratice cât și ierarhiile (universitare) generate de performanță.

2. Strategie

Atunci când un tânăr / o tânără este întrebat(ă): „-Unde ești student(ă)?”, răspunsul venit „-La Poli, la ETC / Electronică și Telecomunicații.” induce respect și admirație deopotrivă. Respect față de cel/cea care este capabil(ă) să pășească într-un domeniu solicitant; admirație pentru calitățile intrinseci implicite.

Dacă Timișoara este capitala Banatului, iar imaginea Catedralei Mitropolitane este una care identifică Timișoara, instituția reprezentativă pentru Timișoara și Banat este Politehnica. Vreme de 95 de ani, Politehnica a conservat și a promovat un spirit format în sute de ani în Banat. Dorința de libertate, conviețuirea în înțelegere și armonie a multor etnii, strădania de a fi *în frunte*, păstrarea tradițiilor, pioneratul și în general deschiderea spre nou în știință, tehnică și artă, lucrul bine făcut, sunt câteva din ingredientele spiritului bănățean. Deși un veac de ființă al Politehnicii timișorene nu poate fi descris în câteva rânduri, am deschis astfel acest capitol, amintind de istorie și tradiție, pentru a-mi exprima respectul și admirația față de înaintași. Pentru a-mi conștientiza responsabilitatea ce trebuie să o aibă Decanul Facultății de Electronică și Telecomunicații.

Cu toate că Facultatea ETC numără doar 26 de ani, iar specializarea ETC doar 46, totuși domeniul electric datează de la începuturile Politehnicii. ETC este sursă de specialiști în domeniile electronicii și telecomunicațiilor pentru industria bănățeană și nu numai, dar este și o matriță pentru modelarea intelectuală a tinerilor noștri, impregnându-le Spiritul Politehnicii. Ca dascăl al ETC, și cu atât mai mult ca Decan, doresc ca tinerii noștri să fie bine pregătiți profesional și, deopotrivă, să afle și să poarte cu ei Spiritul Politehnicii: libertatea de gândire și exprimare; să știe să colaboreze; să se străduiască, prin muncă, să fie în frunte; să cunoască și să prețuiască valorile noastre; să aibă deschidere spre orizonturile cunoașterii; să aibă cult pentru lucrul bine făcut. Și cum vom putea noi, dascăli cu sau fără funcții de conducere, să înfăptuim așa ceva? Eu cred, prin puterea exemplului, să fim noi înșine parte sau purtători ai Spiritului.

Candidez la funcția de Decan al ETC cu intenția și dorința de a fi și a promova eu însumi Spiritul Politehnicii. Studenților din ETC, dar și colegilor dascăli, și mai mult, dincolo de granițele ETC.

Acest capitol inventariază problematica actuală a ETC în contextul problematicii UPT, a situației actuale a învățământului românesc preuniversitar (furnizorul de materie primă), a cererii de ingineri în domeniul nostru pe piața muncii (beneficiarii noștri indirecti, vezi [3] Anexă-5.), urmând apoi să se supună analizei un ansamblu de măsuri din perspectiva Decanului. Măsurile supuse analizei doresc să elimine sau măcar să diminueze lipsurile și, de asemenea, să valorifice rezultatele pozitive existente. Toate sub semnul eficienței. Evident, am avut în vedere soluții proprii, dar și cele propuse prin PM-le șefilor departamentelor din ETC, [4]-[6].

Dintre lipsurile semnalate în PMR, [1], la paginile 7-8 (Puncte slabe constatate), cu precădere aș face referire la:

- „incapacitatea de a compensa în mod real și cu randament bun insuficiența de cunoștințe de bază de matematică și fizică ale studenților admiși în universitate;”
- „rata de abandon foarte ridicată a studenților, mai ales în primii doi ani de licență;”
- „numărul redus de studenți străini la toate ciclurile de studii;”
- „desfășurarea cu randament scăzut a activităților de gestionare administrativă, depunere, contractare și implementare de proiecte de cercetare /dezvoltare /expertiză;”
- „eforturi insuficiente pentru formarea culturii studiului intensiv la studenți și pentru o mai bună centrare a învățământului pe student;”

La acestea, aș adăuga:

a) – ETC nu este în grupa valorică A, deși UPT este (vezi [1] PMR pag. 5). Să recunoaștem, este o vină a corpului profesoral din ETC. Remarc, semnalarea acestui neajuns se regăsește în [5] și [6], fapt ce focalizează cauza. Chiar dacă departamentul de MEO are o cotație pe podium în UPT din punct de vedere al rezultatelor cercetării științifice (lucru pentru care merită toată considerația), eu cred că eliminarea acestui neajuns, trebuie să fie o prioritate pentru toți dascălii din ETC.

b) – lipsa sufixului „și Tehnologia Informației” în denumirea facultății noastre, așa cum se regăsește la celelalte facultăți cu același profil din țară. Evident, prezența sufixului ar genera beneficii pentru absolvenții noștri și indirect pentru ETC.

c) – fenomenul de fraudă. Probabil cea mai mare provocare pentru conducerea ETC, prin prisma necunoașterii anvergurii sale reale, eliminarea fraudei o consider prioritatea numărul unu. Atât pentru

asigurarea calității actului educațional așa cum cer LEN (vezi [3], Art. 118-d) și Carta UPT (vezi [2], Art. 11-d) dar și pentru echitate, dreptate, adevăr. Cred că este în primul rând datoria Decanului să găsească soluții pentru eliminarea fenomenului de fraudă (vezi [2] Art. 79 și [3], Art. 144-4).

d) – nemulțumirile legate de plata cu ora. Cu certitudine, cea mai mare nemulțumire pe care o au majoritatea colegilor din ETC, și nu numai. Pentru mine, depdDaETC, consider o datorie de onoare a reprezenta interesele colegilor mei și în special pentru a le asigura veniturile cuvenite.

e) – lipsa personalului auxiliar și a unor ateliere de microproducție / prototipuri. Lipsa personalului auxiliar este semnalată în toate PM-le șefilor de departamente din ETC (în [4] Cap. 3, al. 3, în [5] A-2-e, în [6] Cap. 2 obiectiv nr. 8).

f) – lipsa cadrelor tinere și a cercetării tehnologice. Lipsa cadrelor tinere este deja cronică pentru ETC. Însă, consider că încercarea de atragere a tinerilor la situația actuală a ETC/UPT este perdantă. Soluția este de „a atrage venituri suplimentare” pentru cadre tinere. Tocmai din acest motiv am adăugat „și a cercetării tehnologice”.

g) – ne-valorificarea potențialului în servicii speciale către mediul economic. Consider că există atât „potențialul” nevalorificat cât și „cererea” din mediul economic.

Sigur, există și alte neajunsuri, lipsuri sau, mai general, subiecte demne de discuție. Posibil și probabil că de unele, din punctul unde mă situez acum (candidat la funcția de decan), să nu am cunoștință. Mă angajez, însă, depdDaETC să am o poziție deschisă la orice subiect, să-l supun atenției colegilor mei, prodecani, Biroului Consiliului Facultății (BCF) ETC, Consiliului Facultății (CF) ETC sau chiar Comunității academice din ETC dacă amploarea o impune și împreună să aflăm și să implementăm soluții optime. Mă angajez, de asemenea, să fiu primul care caută soluții viabile, sustenabile și pertinente, astfel cum m-am străduit scriind acest PM. De la sine înțeles, în managerierea activităților depdDaETC, am în vedere interesele ETC, ale beneficiarilor noștri – studenții, utilizând toate resursele disponibile în ETC, în consens cu colegul și prietenul meu, Prof.dr.ing. Dan Lascu, cu „chibzuință”.

Înainte de a descrie obiectivele strategice propuse, voi mai puncta câteva dintre atuurile ETC-ului:

- a) cadre didactice bine pregătite, ca dascăli și ca cercetători;
- b) bază materială bună (ex. calculatoare, aparate performante, laboratoare dotate Alcatel, Continental, Hella, etc);
- c) bună colaborare cu mediul economic. Mă refer aici, atât la ETC cât și la UPT. Remarc, în acest sens, existența Comitetul director în UPT (Art. 177 din [2]) – o punte la nivel înalt UPT – mediu economic.
- d) candidați mai numeroși pentru admitere (și) la ETC în ultimii ani. Aceasta dovedește un interes mai mare pentru ETC. Și acest subiect poate fi dezvoltat, având în vedere opiniile unor colegi care văd și partea goală a paharului, anume că prima opțiune a (majorității) candidaților nu este ETC.
- e) colaborări cu universități de elită din Europa. Aceste colaborări s-au concretizat în granturi, proiecte, mobilități pentru studenți și profesori din ETC.
- f) cerere în creștere de ingineri în domeniu. Acest fapt, susțin eu, este și un merit al ETC.
- g) proiecte internaționale în derulare. Spun astfel că „se poate”. Însă mai adaug, cred că s-ar putea mult mai mult.

În cele ce urmează doresc să expun câteva dintre obiectivele strategice pe care mi le-am propus, acum, la început, depdDaETC. Pentru a nu lăsa loc de interpretări, doresc din start să afirm că aceste obiective constituie propuneri depdDaETC, către Biroul Consiliului Facultății, către Consiliul Facultății, și eventual către comunitatea ETC, urmând apoi să fie supuse discuțiilor și aprobării. Nicidecum nu sunt măsuri ale decanului ci propuneri de obiective. Tot ceea ce se va materializa va fi rezultatul unor decizii ale conducerii facultății (BCF sau CF) sau ale comunității ETC.

2.1 Eficientizarea activităților

Afirmam anterior prioritară grija Decanului ETC, în varianta că aș fi eu acela, în a gândi sau a regândi activitățile încât să obținem un plus în eficiență. Rezultă imediat ca soluție sau strategie general valabilă: să afectăm mai mult timp (resurse) pentru *a gândi sau regândi*. Cu totul generic, o activitate presupune rezolvarea unei probleme. Asta înseamnă *i*) – identificarea problemei, *ii*) – elaborarea soluției de rezolvare și *iii*) – implementarea soluției. O greșeală frecventă este diminuarea importanței primilor doi pași și, implicit, a resurselor alocate pentru aceștia. Ori, o distribuție mai atentă a resurselor implicate peste cei trei pași va fi

urmată, în mod firesc, de eficiență mai mare. Dezvoltând ideea în continuare, ce ar împiedica alocarea unei atenții sporite primilor doi pași? Răspunsul meu este: lipsa implicării unui mai mare procent din comunitatea ETC. Să mă explic. Parcurgerea primilor doi pași din enumerarea anterioară presupune generarea de idei. Șansa generării unei idei (mai) bune crește dacă la subiect gândesc mai mulți. Pentru a capta atenția unui public mai larg, cred eu, trebuie recompensare prin sistem competițional. Mai precis, *i*) – competiție pentru a identifica/propune obiective țintă. Odată cu selecția obiectivelor ce se agreează, se pot căuta prin *ii*) – competiție de proiecte de implementare, soluțiile cele mai eficiente. În fine, *iii*) – proiectele acceptate sunt susținute și sprijinite de comunitatea ETC, în primul rând prin conducerea facultății. Fac referire la susținerea financiară, logistică, cu resurse umane și de timp.

Spre exemplu, eu doresc să propun un sistem de vot electronic. Prin acest sistem de vot electronic comunitatea ETC ar putea fi implicată direct în luarea deciziilor. Eu nu doresc să impun acest sistem de vot electronic depdDaETC, însă doresc ca orice membru al comunității ETC să poată să vină cu o idee benefică. Evident, ca algoritmul de mai sus să funcționeze trebuie recompensă pentru orice efort intelectual. Continuarea ... depdDaETC.

2.2 Creșterea calității procesului didactic

Dacă ar fi să rezum la un cuvânt ce consider eu că trebuie pentru creșterea calității procesului didactic, acel cuvânt ar fi: **disciplină**. Evident, disciplină trebuie în toate scopurile, în toate activitățile, dar cu atât mai mult aici, în procesul didactic, unde sunt implicate mii de persoane. *Disciplina*, ni se spunea atunci când am efectuat stagiul militar, *este o măsură a potenței oricărei armate*. Fabulos! Disciplina și nu numărul sau dotarea tehnică. Dar sunt perfect de acord și, mai mult, extrapolând, disciplina este o măsură a potenței oricărei forme de organizare socială. Și nu mă refer doar la ființe umane. Așadar doresc disciplină în primul rând pentru a crește calitatea actului educațional. Însă! Disciplina nu înseamnă dictatură, abuz de putere sau, mai general, a executa fără drept de decizie sau discernământ. Disciplina înseamnă respectarea unor reguli construite apriori. Așadar, ce cred eu că este de făcut: să stabilim cele mai eficiente reguli atât din punct de vedere al rezultatelor pe care ni le dorim cât și din punct de vedere al respectării lor. Altfel spus, să căutăm acele reguli/măsuri care, în contextul actual, pot fi mai ușor respectate (de studenți în speță) și dau rezultate la fel de bune sau mai bune relativ la unele reguli cu care suntem obișnuiți (prin tradiție, de exemplu). Și mă gândesc aici cu precădere la fenomenul de fraudă la examene. Din păcate, acest fapt este unul cât se poate de evident, doar cine nu dorește nu-l constată. Și mai nociv este că în ultima vreme tinde să ia proporții. Mai mult, cred că nici nu avem cunoștință de amploarea sa reală. Ne facem iluzii sperând că vom putea fi mai vigilenți împotriva unui val tot mai mare de studenți ce trebuie examinați. Soluția este una simplă: să-i lăsăm fără *obiectul muncii*. Așa cum soluția pentru înlăturarea corupției în vamă a fost desființarea vămii, așa consider că trebuie procedat cu metodele de examinare. Trebuie să renunțăm la examinarea clasică, care cere tuturor celor examinați să reproducă parte din materia predată și existentă într-un material scris apriori. Evident, subiecte și forme de examinare alternativă necesită un efort mai mare din partea examinatorului. În cele ce urmează voi enumera câteva măsuri ce cred eu că vor conduce la creșterea calității procesului didactic. Le-am prezentat sintetic și succint pentru a nu abuza de răbdarea cititorului. Prin discuțiile anterioare am vrut doar să subliniez că aceste măsuri nu sunt doar o înșiruire demagogică, ele sunt rezultatul experienței mele de dascăl la ETC. Închei acest preambul spunând că pentru implementarea lor înțeleg să fac apel la *puterea exemplului* și nu la impunerea unor cerințe care posibil să nici nu fie înțelese. De ce ar fi nevoie atunci să le exemplific depdDaETC? Din păcate, mentalitatea noastră face ca să ignorăm o idee care vine de jos și să considerăm doar pe cea care vine de sus. (Mi-am promis să nu fac această greșală, așa cum am specificat și în paragraful anterior.)

Între obiectivele (măsurile) pe care eu le am în vedere sunt:

- standardizarea procesului didactic. Fac referire aici la un anume dezechilibru între volumul de muncă cerut la diferite discipline. Cred, printr-o colaborare la nivelul comunității ETC, se poate construi un model general pentru structura cantitativă a materialelor didactice aferente unei discipline. Invoc aici implicarea studenților, așa cum indică și PMR (vezi [1] III.1 al. 11) cât și PM-le directorilor departamentelor din ETC (vezi [5] A.1, spre exemplu).
- evaluare veridică și obiectivă. Eliminarea fraudei, consider, trebuie realizată chiar dacă aceasta poate fi făcută doar cu unele compromisuri. Altfel spus, mai bine să *poziționăm ștacheta* la un nivel la care fraudă devine o metodă neatractivă (în sensul de prea riscantă) pentru studenți. În plus, metode de examinare *cu cărțile pe masă* și subiecte personalizate vor îndepărta studenții definitiv de fraudă.

- dezvoltarea unei infrastructuri piramidale pentru fiecare materie. Din păcate sunt discipline susținute de un singur cadru de predare și, de cele mai multe ori, persoana respectivă nu urmărește să se dezvolte profesional în orizontul disciplinei respective. Evident, acest subiect este corelat cu lipsa de personal, lipsă care a devenit cronică pentru ETC.
- dezvoltarea unei baze de materiale didactice. Fac referire nu doar la materiale de predare, cursuri, îndrumătoare de laborator, culegeri de probleme, ci și la materiale pentru examinare, gen subiecte de examen tip grilă, incluzând atât subiecte de teorie cât și aplicații.
- diversificarea formelor de predare și evaluare. Conform principiului libertății academice, orice cadru didactic este liber să-și aleagă propriile metode. Sunt perfect de acord cu acest principiu. Deschizând acest subiect, dar și celelalte măsuri, eu nu gândesc vreo impunere din partea conducerii (ETC sau departamentelor). Gândesc însă că existența unor exemple de forme de predare cu eficiență mare posibil să sensibilizeze și să atragă atenția.
- cointeresarea studenților printr-un învățământ atractiv. Să remarc că subiectul se regăsește și în [4] Cap. 1 al. 3, și în [6] Cap. 2 al.7. Personal, după 25 de ani de experiență didactică, cred că există har și talent pedagogic. Cred că studenții pot fi captați prin materiale didactice *mai bine construite* cât și metode de predare adecvate lor. Mai adaug doar că mă angajez să le prezint dacă va fi cazul¹. Evident, *mai bine construite = mai laborioase!*
- caracter practic pentru marea masă de studenți și mai teoretic pentru elită. Eu cred că nici ei (studenții) nu doresc să fie tratați ca un tot omogen, pe lângă faptul că este mai bine să ne ocupăm de elită cu mai multă atenție. Practica de până acum conduce la a afecta mai mult timp pentru eșalonul de jos al studenților. Sincer, și eu și cred că orice dascăl din ETC este mai mult timp alături de studenții restanțieri de la materia sa decât de studenții din vârful ierarhiei. Acest fapt face ca să ne coborâm spre nivelul lor (al restanțierilor), atât prin prisma preocupărilor cât și spiritual².
- mai puțin dar bine asimilat! Departe de mine gândul de a coborî nivelul de pregătire al studenților noștri. Este doar un avertisment la a nu ne lăsa păcăliți de un fals nivel obținut prin fraudă. Cred că, într-o primă etapă, trebuie să identificăm adevăratul nivel al studenților noștri, și apoi să creștem cu metode mai eficiente (eventual și dintre cele expuse aici), într-o etapă secundă.
- implicare substanțială a resurselor în elita studenților (susținere pregătire competiții naționale prin competiții locale, diferite curricula, selecția precoce/timpurie, cercuri de pregătire, orar preferențial, etc), recompensarea performerilor (deopotrivă studenți și profesorii lor), în acord cu Art. 131 din [2]. Remarc poziții similare în PMR (vezi [1] III.1 al. 12) cât și în [5] (vezi A.1.f) și [6] (vezi Cap. 2 al.12).
- sensibilizarea comunității ETC la performanțele studenților în activitatea extracurriculară: sportivă, artistică, culturală, socială, etc, în vederea stimulării lor, așa cum prevede Carta UPT (vezi [2] Art. 132).

Conform celor declarate în paragraful 2.1, subînțeleg că obiectivele anterioare sunt doar propuneri într-o competiție de propuneri. Dacă va fi cazul, voi detalia. Consider, de asemenea, că măsurile mai sus enumerate sunt în spiritul conceptului învățământului centrat pe student așa cum prevede Carta UPT (în [2] Art. 127) subînțelegând că implementarea lor va fi în acord cu principiile definite în Art. 130 din [2].

2.3 Asigurarea curățeniei, ordinii și funcționalității echipamentelor în școală (facultate)

Dacă în paragraful anterior făceam referire la disciplină în procesul didactic, aici fac referire la implicarea mea depdDaETC în supravegherea activităților conexe procesului didactic. Dată fiind insuficiența personalului auxiliar, acest task devine unul dificil. Dacă în ce privește curățenia, lucrurile merg oarecum de la sine (deși îmi doresc și îmi propun să găsim modalități suplimentare salariului pentru bonificarea conștiințozității femeilor de servicii), asigurarea mentenanței echipamentelor lasă mult de dorit.

¹ Vor fi probabil cititori care vor critica, semnalând egoismul meu: „-De ce doar dacă va fi cazul?!”. Le răspund de pe acum: am încercat și de pe o poziție mai joasă decât una de conducere, poziția de simplu cadru didactic. Rezultatul... și de aceea candidez la funcția de decan.

² Să-mi fie cu iertare sinceritatea: cine dorește să mă contrazică eu cred că este motivat de comoditate. Este de fapt o mască pentru lipsa de combat să spui că te preocupă calitatea promoțiilor pierzând timp cu restanțierii în examene restante fără rost. Nu trebuie prea multă pregătire să fii dascăl unor studenți care știu NIMIC. Și după ce-i pici de 10 ori ei tot atât de mult știu. În schimb să fii dascăl pentru elită se cer eforturi mai mari! Însă, afectând același timp (cât pentru cele 10 reexaminări) studenților buni, rezultatele nu vor întârzia. Diferența este că pentru cele 10 reexaminări nu trebuie nici o pregătire intelectuală, așa cum trebuie în munca alături de elita studenților...

Mai mult, chiar dacă toți directorii de departament ai celor trei departamente din ETC și-au propus, [4]-[6], crearea unor posturi și angajarea de tehnicieni, în opinia mea, aceste demersuri vor fi insuficiente față de amploarea și volumul sarcinilor existente. Evident, susțin aceste demersuri, însă îmi închipui că fără o implicare suplimentară de resurse umane în aceste activități, astfel de acțiuni vor eșua. Spun că vor eșua din experiența anilor precedenți: salariile ce le putem oferi sunt insuficiente pentru a atrage și a păstra oameni bine pregătiți profesional și cu calități intrinseci adecvate. Altfel spus, eu cred că putem să ne gândim la a crea posturi de tehnicieni în măsura în care putem susține remunerarea lor și din surse proprii. Mă refer la granturi și proiecte de cercetare, servicii specifice domeniilor ETC oferite publicului larg sau chiar producție de prototipuri, unicate sau produse de serie mică.

Am afirmat anterior „implicare suplimentară de resurse umane”. Mă refer la studenți, masteranzi și doctoranzi. Implicarea despre care pomeneam s-ar reduce la a defini sarcini, obiective, task-uri care să cuprindă utilizarea echipamentelor din dotare. Consider așadar că o mai bună organizare a activităților (vezi 2.1) ar putea suplini lipsa personalului auxiliar. În plus, supun atenției cititorului prevederile Art. 203-(9) și Art. 285-(7) din [3], care oferă căi de *motivare* a angrenării studenților în activități utile:

„Studenții pot participa la acțiuni de voluntariat, pentru care pot primi un număr de credite de studii transferabile, în condițiile stabilite de Carta universitară.”

„În departamente, în școli doctorale, în institute de cercetare, în centre de cercetare și microproducție sau în alte unități pot funcționa pe posturi distincte și personal de cercetare, personal de cercetare asociat, inclusiv studenți din toate cele 3 cicluri, precum și alte categorii de personal, potrivit legii. Angajarea acestora se face conform legii.”

În același sens, Carta UPT afirmă (Art. 85¹ din [2]):

„Suplimentar creditelor obligatorii, prevăzute prin curriculum, avute în vedere la articolele 82-85, studenții pot obține credite prin urmarea unor discipline facultative, participarea la cursuri de vară, desfășurarea unor activități de voluntariat, etc., cu acordul conducerii executive a universității și în condițiile stabilite de aceasta.”

Voi finaliza acest paragraf etalând un subiect la care am reflectat de multă vreme. Este vorba despre etică, despre educația studenților în ce privește respectul față de profesori, față de valorile materiale și spirituale ale școlii noastre, față de muncă și față de cel care muncește, și mă refer în primul rând la cea intelectuală, față de actul de creație, față de valorile materiale și spirituale ale neamului nostru și cele universale. Nu mi-am propus acum să definesc măsuri sau acțiuni pentru o educație suplimentară în spiritul de mai sus, ci mă rezum doar la a afirma că va fi un subiect pe care îl voi dezvolta depdDaETC. Îmi permit totuși să dau un mic exemplu: în urmă cu mai bine de 26 de ani, atunci când profesorul intra în amfiteatru, studenții, ce umpleau la refuz amfiteatrul, încetau orice discuție și se ridicau în picioare în semn de respect. Astăzi, în cazul fericit în care există studenți în așteptarea cursului, trebuie să te simți măgulit dacă, după câteva zeci de secunde, îți sesizează prezența și te recunosc ca fiind profesorul lor. Nu poate fi vorba de vreo formă de salut...

2.4 Corelarea / adaptarea curriculumului cu necesitățile practice în vederea integrării absolvenților

Acest task, adaptarea curriculum-ului la cerințele mediului economic, este o componentă a politicii manageriale din UPT. Este o prioritate atât în strategia conducerii UPT (vezi [1], III.1, al. 1-3) dar și în strategiile departamentelor din ETC (vezi [4] Cap. 1 - al.2, [5] A.2.b, [6] Cap.3 al.10).

Este o sarcină dintre cele mai dificile și mai greu de îndeplinit. În primul rând pentru că este greu de definit. La ce să adaptezi? La cerințele pe care le are cutare operator economic, fiind el principalul angajator al absolvenților din ETC. Ușor de spus și dificil de făcut. Pentru că, cel mai probabil, în ipoteza că operatorul economic este dispus să colaboreze în scopul transferului de informații necesare, există diferențe majore în modul de asimilare și utilizare a cunoștințelor dintr-un domeniu între un operator economic și o instituție de învățământ superior. Asimilarea unor cunoștințe noi în curriculum universitar este un proces de durată (câteva semestre) și presupune elaborarea unor materiale de uz didactic. Operatorul economic folosește informații-cunoștințe prin prisma unor specialiști în domeniu, specialiști care stăpânesc în detaliu respectivele informații. Ei vizează tocmai detalii. Ori un material de uz didactic trebuie construit de la general la detaliu și, de cele mai multe ori, din lipsă de spațiu curricular, renunță la unele detalii. Este menirea unui specialist în domeniu (mai ales la nivel de nișă) să învețe ... detalii. De aceea, probabil, încercările de colaborare dintre mediul universitar și cel economic, în scopul adaptării curriculumului, au eșuat. Iar concluzia a fost una de abandon: „-E bine cum faceți!”. Și totuși, studenții văd că una au învățat în școală și alta li se cere la

interviurile de angajare. Și să mai adaug că nu este doar un singur operator economic angajator și posibil fiecare să aibă viziunea sa. Și să mai adaug că un operator economic în domeniile de vârf are o dinamică mare și de multe ori imprevizibilă, mai ales în condițiile specifice din România. Și discuțiile sunt interminabile.

Revenind la obiectivul propus, aș adăuga că va fi dificil de întreprins ceva din exteriorul unei discipline, chiar având în vedere sensul dinspre conducerea departamentului sau a facultății. Este vorba despre autonomia profesorului, despre orgolii. Astfel, depdDaETC îmi propun să organizăm (CF sau BCF) în colaborare cu conducerile departamentelor cadrul general în care *ar putea să existe* o colaborare între mediul economic și ETC și în vederea îmbunătățirii curriculumului și facilitarea trecerii studenților, din postura de absolvenți, către angajatori. Mai este și soluția inversă, poate mai egoistă, și anume: „Întrebați-i ce le predăm noi!”. Este, totuși, un punct de vedere egoist pentru că vine continuarea: „-Bun, dar după angajare?!”.

Voi puncta așadar câteva demersuri pe care le am în vedere în scopul propus:

- adaptarea denumirii ETC: „, ETC și Tehnologia Informației”;
- buletin informativ dinspre angajatori spre ETC;
- prezentări ale disciplinelor în tripartidă: profesori – studenți – angajatori;
- dezvoltare teme practică în mediul economic (gen proiect) și asimilarea lor la materii apropiate lor;
(Realizarea ultimelor trei înțeleg să se facă cu implicarea board-lor domeniilor / specializărilor constituite de către CF, Art. 168-7-g din [2].)
- focalizarea studenților pe anumite discipline în cadrul specializărilor. Mă gândesc la studenți care deja au fost asimilați de operatorii economici. Rămâne un subiect de discuție, cel puțin pentru a defini un balans între la ce se poate renunța și ce se adaugă înspre *nișă*.
- standuri de microproducție. În opinia mea, din postura de inginer în domeniul electronicii și telecomunicațiilor, ar trebui să pornim cu programarea micro-procesoarelor. Intuiesc un mare câștig pentru absolvenții noștri dacă îi înarmăm și cu deprinderi practice bine sedimentate în ce privește subiectul programării micro-procesoarelor. Pentru mai mult, aștept opinia colegilor din breasla respectivă.

2.5 Asigurarea de noi studenți și creșterea calității lor

Promovarea ETC în rândul elevilor din ultimii ani de liceu a fost o prioritate în ultimii ani. Atunci când lipsa candidaților la ETC a generat desființarea unor cursuri, reacția comunității ETC a fost una pozitivă, admirabilă. Eforturile depuse în promovarea ETC au adus rezultate considerabile. Totuși, cu toate că la ora actuală avem suficienți candidați și admiterea constituie o primă selecție, există două curente de opinie care se opun investiției de resurse umane și financiare în promovare. Sunt colegi din ETC nemulțumiți de creșterea numărului de studenți prin prisma deficiențelor în plata cu ora. Fiind unul dintre promotorii promovării ETC printr-o reclamă puternic susținută financiar, sunt vizat de acele nemulțumiri de neplată a orelor susținute suplimentar. Personal consider că s-a procedat corect în ce privește reclama și că trebuie să ne preocupăm de alimentarea cu materie primă de cât mai bună calitate. Consider că nu există o corelație între mai mulți studenți și neplata orelor ținute în regim de plata cu ora. Consider cauza neplății orelor ținute în regim de plata cu ora ca fiind una internă UPT. Mă angajez, însă, să remediez acest neajuns depdDaETC.

Al doilea curent de nemulțumire vis-a-vis de promovarea ETC în rândurile elevilor îl constituie migrarea candidaților (comuni) către Facultatea de Automatizări și Calculatoare. Opinii în acest sens susțin că „muncim în folosul altora”. Eu nu doresc să-i contrazic și nici să impun vreo opinie personală. Doresc, și depdDaETC, să arăt că putem fi cei mai buni, că ETC-ul va ajunge prima opțiune și, ca atare, cauza *v-a fi fost la noi*.

Acestea fiind declarate, revin la subiectul paragrafului: metode de promovare a ETC în rândul elevilor. Voi enumera câteva idei:

- licee preferențiale – colaborări în vederea pregătirii elevilor;
- construcția unei baze de date / contacte / profesori colaboratori;
- constituire echipe de lucru mixte (studenți – elevi) pentru ateliere microproducție;
- competiții idei pentru atelierele de microproducție cu deschidere și spre elevi și profesorii lor;
- competiții implementare idei cu deschidere și spre elevi și profesorii lor;
- promovarea ETC prin președinți de Bacalaureat, etc.

Probabil, parcurgând ideile de mai sus, cititorul constată o intenție a mea de a metamorfoza reclama făcută până în prezent de la distanță într-o colaborare mult mai intensă cu mediul preuniversitar. Doar că aceasta trebuie făcută cu mult mai multă răbdare, discernământ și, aș adăuga, eleganță.

2.6 Creșterea vizibilității ETC

Gândind la acest subiect îmi vine în minte un cuvânt: pedanterie. Pedanteria, sau grija pentru detalii trebuie să reflecte competențele unei școli în domenii în care detaliile conduc către infinitul mic: mili-, micro-, nano-, pico-, femto- etc. Dacă infinitul mare a fost intuit de mintea umană încă din antichitate, infinitul mic este o noțiune de dată recentă. Îmi propun, așadar, ca și un obiectiv al mandatului, depdDaETC, ca imaginea facultății noastre să fie una a pedanteriei. Refer, evident, prin imaginea facultății noastre, toate conexiunile ce leagă interiorul ETC cu exteriorul. Începând cu site-ul ETC, acțiunile organizate de ETC sau departamente și colective din ETC, manifestări la care ETC sau părți din infrastructura ETC ia parte, colaborările interinstituții din care ETC este parte, colaborările la nivel de departament, de disciplină, cadru didactic sau chiar la nivel de student. Evident că nu îmi propun, depdDaETC, să aduc îmbunătățiri imaginii ETC la nivelul acesta. Însă, o grijă pentru imaginea ETC la nivelul conducerii sale se va induce și se va propaga către toate nivelurile. Propunerile mele vizează, așadar, partea din interfața interior ETC – exterior unde este implicată direct conducerea sa: site-ul ETC, colaborările și manifestările unde ETC este sau ia parte. Pentru că imaginea ETC în discuție presupune aspecte creative, de imaginație, pentru crearea și îmbunătățirea ei cred că trebuie implicată/chemată să se implice toată comunitatea ETC. Singura constrângere (dacă se poate spune așa) pe care aș impune-o este: *pedanteria*.

Pentru implicarea comunității ETC, fac din nou apel la:

- competiții de idei (formă/conținut) pentru site-ul ETC și de promovare ETC; și
- competiții proiecte pentru implementarea lor;

Gândesc că va fi oportun crearea unui:

- birou pentru protocolul ETC, incluzând studenți; Problema se reduce la sustenabilitatea sa. Atribuțiile acestui birou ar fi profesionalizarea ETC în ce privește:
- protocol / marketing / publicitate / sponsorizări;
- identificare-pregătire-participare la manifestări de promovare a universităților, naționale sau internaționale;
- organizarea simpozionului științific ISETC și a altor manifestări științifice pentru care ETC are calitatea de gazdă sau co-organizator;
- organizarea manifestărilor destinate elevilor;
- organizarea altor manifestări sau întâlniri protocolare;
- elaborarea unor emisiuni TV de tip documentare despre ETC în colaborare cu postul TV al UPT (vezi Art. 68 din [2]), etc.

Biroul de imagine/protocol al ETC colaborează cu comisia de marketing educațional din componența Consiliului Facultății (vezi [2] Art. 168-2) sau chiar se identifică cu aceasta.

2.7 Proiecte – granturi – cercetare științifică

Dacă multe dintre problemele ce sunt supuse discuției într-un PM ce alcătuiesc dosarul de concurs al vreunui post de conducere din învățământul superior interesează doar în parte comunitatea academică respectivă, subiectul cercetării științifice este mai degrabă al comunității decât al conducerii. Aceasta pentru că evaluarea în învățământul superior se face pe baza realizărilor pe plan științific, cu precădere.

Cred, totuși, că implicarea conducerii ETC, și în acest subiect, va genera eficiență în munca fiecăruia. Remarc, de asemenea, că excelența este unul din cele două principii după care se distribuie resursele în UPT (Art. 179-1 din [2]). Am în vedere:

- crearea unui birou specializat în identificarea de oportunități de proiecte, elaborarea cererilor și gestiunea lor. Inclusiv participare la proiecte interdisciplinare.
- măsuri pentru motivarea scrierii de cereri de proiect;
- finanțarea de proiecte proprii ETC. În acest scop:
- competiții de idei/teme/subiecte de cercetare.

Biroul „Proiecte-Granturi-Cercetare” (PGC) ar putea avea, de asemenea, și alte atribuții:

- demersuri în vederea integrării Buletinului științific al ETC în baza de date ISI web of science;
- identificarea unor manifestări științifice în vederea publicării lucrărilor elaborate în ETC;
- identificarea surselor de finanțare și/sau premiere a cercetătorilor din ETC;
- sprijin în relația cu birourile specializate din Rectoratul UPT în ce privește partea formal-conexă a activității publicistice pentru membrii comunității ETC;

- organizarea, împreună cu biroul de imagine al ETC, a simpozionului ISETC și a altor manifestări științifice, etc.

Biroul PGC va trebui să colaboreze cu comisiile de cercetare ale departamentelor (vezi [2] Art. 170-2) sau chiar să fie constituit prin/din acestea. Alte atribuții pentru biroul PGC sunt enumerate în paragraful următor.

Având în vedere selectivitatea mare și rata de reușită mică în competițiile naționale de granturi oferite de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice prin Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior, a Cercetării, Dezvoltării și Inovării (UEFISCDI), consider oportun să avem (comunitatea ETC) o politică unitară în ce privește granturile. Anume, trebuie să sprijinim pe cei care au șanse reale de reușită, urmând ca, în caz de reușită, prin granturile obținute să se sprijine excelența în cercetare și incluziunea în elită și a altor componenți ai comunității ETC (din eșalonul secund, într-o exprimare profană).

2.8 Școala doctorală

Școala doctorală trebuie privită ca fiind o prioritate. Existența ei ne aduce atributul „de elită”, de unde decurg multe avantaje pe care, probabil că nu le conștientizăm fiindu-ne ... *familiale*. Subliniez astfel meritele înaintașilor noștri pentru care am toată recunoștința. Poziția de școală de elită deschide căi spre colaborări internaționale, spre granturi de cercetare, dar și oferă tinerilor șansa de a accede în lumea științei, la orizonturile cunoașterii. Totuși, există o lipsă de interes a tinerilor față de doctorat. Motivele sunt, inevitabil, legate de problemele financiare cu care se confruntă studenții-doctoranzi. Aici, consider eu, viitorul decan și întreaga conducere a ETC are un rol hotărâtor: valorificarea potențialului școlii noastre doctorale.

Căutând motivele ne-valorificării acestui potențial mă duc gândul la *birocrație*. Îmi propun așadar, depdDaETC, să sprijin tinerii doctoranzi în valorificarea rezultatelor: inventică, publicistică și transfer către mediul economic. Sunt conștient că veniturile proprii ale ETC nu vor putea susține activitatea școlii doctorale. Ca atare, mă refer la valorificarea rezultatelor cercetării științifice, prin implementarea lor în mediul economic. Asta înseamnă să: *i*) –creăm/inventăm ce vor potențiali beneficiari (în acord cu PMR [1] III.3 al. 5 și [5] B.2); sau *ii*) –să căutăm beneficiari pentru creațiile/invențiile noastre. Ambele abordări au avantaje și implică riscuri. Riscul în prima variantă este de a nu reuși să creăm/inventăm. Sau nu în timpul util. Pentru cea de-a doua riscul este de a nu găsi beneficiari. Avantajul primei abordări este de a avea asigurată valorificarea. A doua variantă este fără presiunea timpului. Cele două³ căi de valorificare implică, totuși, câteva puncte comune: beneficiari, inventică/omologare. Ca atare, un prim sprijin pe care eu îl vizez se referă la:

- protejarea rezultatelor cercetării/produției științifice. Așa cum aminteam în paragraful anterior, eu văd tot în sarcina biroului PGC și acest task cât și următorul,
- dialogul cu potențiali beneficiari din mediul economic. Evident, potențialii beneficiari din mediul economic la care fac referire sunt cei cu care ETC are deja relații sedimentate (Alcatel, Continental, Hella, Flextronix, etc), însă, cred că ar fi de dorit să *lărgim spectrul*, mai ales prin prisma variantei *ii*) de valorificare a rezultatelor.

În viziunea variantei *i*) de valorificare a rezultatelor, biroul PGC ar putea să ofere:

- consultanță în vederea stabilirii subiectelor și a temelor cercetării pentru doctoranzi, postdoctoranzi și nu numai.

2.9 Politica de personal

Pornind de la transferul autorității în ce privește personalul didactic și auxiliar de la decanat către departamente din ultimii ani, cred că responsabilitatea inserției cu tineri în comunitatea ETC este a șefilor de departamente. Totuși, chiar din postura de vioara a doua (refer poziția de decan al ETC) aș avea câteva propuneri/sfaturi.

Cauza lipsei tinerilor colegi este pusă pe seama problemelor financiare cu care se confruntă începuturile carierei universitare. Eu cred, totuși, că în realitate lucrurile sunt mai ... *nuanțate*. Opinia mea este că atât cei care au plecat dintre tinerii noștri colegi cât și cei (dintre potențialii absolvenți) care întorc

³ Mă întreb, oarecum retoric, dacă ar fi și o a treia soluție de valorificare a rezultatelor cercetării: să fim noi (comunitatea ETC) beneficiarii rezultatelor cercetării științifice!?

spatele carierei universitare au alte motive, înaintea celor financiare. Este vorba despre lipsa de perspectivă, de marginalizare, de injustețe. Îmi pare rău că afirm așa ceva într-un document public, însă dacă dorim cu adevărat să reparăm greșelile trecutului și să îmbunătățim situația, atunci trebuie să acceptăm și adevărul despre noi înșine. Cred că trebuie să oferim o atmosferă mai caldă, mai primitoare colegilor tineri. Parafrazând pe colegul și prietenul meu, dl prof.dr.ing. Dan Lascu, șeful departamentului de Electronică Aplicată, așa spune să mai și *toți pentru unul*, nu doar *același unul pentru toți!*

Nu doresc să dezvolt mai mult subiectul în acest stagiul, depdDaETC voi veni cu propuneri și acțiuni concrete, fiind convins că soluțiile sunt la îndemâna noastră. Să spun doar că nu-mi doresc atât de mult să ajung decan al Facultății de Electronică și Telecomunicații pe cât de mult îmi doresc să nu greșesc față de colegii mei dacă ajung...⁴

2.10 Baza materială

La vremea de după Revoluția din '89, am avut o discuție cu un unchi, absolvent al facultății de Electrotehnică din Timișoara cu mai bine de 50 de ani în urmă. Unchiul meu îmi vorbea despre retrocedarea pământului și privatizarea agriculturii. Încercând să argumenteze, îmi spunea că un țăran, de pe pământul său, se va strădui să culeagă și ultimul bob de grâu. Asta prin comparație cu risipa și hoția de dinainte. Și i-am dat dreptate.

Ulterior, mi-am amintit de multe ori de acea discuție și de imaginea unui țăran aplecându-se după ultimul bob de grâu. Mi-am amintit și acum când încerc să transcriu gândurile mele în ce privește acțiunile pe care ar trebui să le întreprindă un bun manager, numind astfel viitorul decan al ETC. Practica ulterioară nu a confirmat teoria unchiului meu. Acum, îmi spun și eu pare cam inefficient să te mai apleci și după ultimul bob, mai bine să te ocupi de valorificarea boabelor culese. Și asta pare corect. Bine, dar ce ați spune de un utilaj (o combină) mai performant(ă), care este capabil(ă) să recolteze tot, inclusiv ultimul bob? Asta da! Bine, dar cât costă acel utilaj? Aaaa! Bine, dar dacă țăranul și-ar construi singur utilajul, eee!? Păi când să mai facă și asta, și cu ce și din ce?!

Care a fost scopul acestei incursiuni în metaforic? Să argumentez o concluzie: nu există soluții perfecte, nici măcar să le identificăm pe cele optime nu merită *tot* efortul. Cred că totdeauna vor fi alte puncte de vedere. Cel mai important este să avem coerență și să fim consecvenți cu noi înșine. Să căutăm soluție optimă, dar până la un anumit prag al efortului. Mai bine să ne asumăm responsabilitatea deciziilor pe care le-am luat și să mergem pe soluția luată fără a mai privi înapoi. Spun astfel că mă preocupă subiectul, că îmi propun depdDaETC să investească eforturi pentru valorificarea bazei materiale (BM) existente, nu la maxim ci la un optim de care vom fi capabili. Și, de asemenea, să contribuim cu eficiență la îmbunătățirea BM. Iată câteva idei:

- inventarierea, supravegherea și controlul BM;
- stabilirea necesarului și a priorităților politicii investițiilor;
- competiții idei-propuneri pentru valorificare BM;
- competiții proiecte pentru implementarea ideilor selectate;
- valorificarea prin vânzare a echipamentelor uzate moral în sprijinul înlocuirii lor.

2.11 Dezvoltarea ofertei educaționale

ETC fiind în primul rând o școală – o instituție ce oferă servicii în domeniul educațional, diversificarea acestor servicii consider că este benefică pentru un viitor mediu sau mai îndepărtat. Am în vedere două idei-propuneri, însă, așa cum am afirmat și pentru alte subiecte, depdDaETC aștept și aici și alte idei și inițiative.

În primul rând fac referire la o *secție în limba germană*. Mă gândesc ce freamăt și tumult ar crea afirmarea acestei idei într-o prezentare în fața comunității actuale din ETC: „-Câtă naivitate?!”, „-Cu ce?!”, „-Cu cine?!”, „-Pentru cine?!”. Chiar cu aceste temeri alături de beneficiile și sustenabilitatea ideii, dacă va fi cazul (depdDaETC), convins fiind de șansele ei de reușită voi depune eforturi pentru materializarea ei. Secția în limba germană (în acord cu prevederile din PMR, [I], III.4 al.4 și al.6) eu o văd în primul rând ca o mutare strategică pentru o deschidere a noastră către comunitatea germanică a Europei. Să nu uităm, Germania este locomotiva economiei europene, iar în zona Banatului există numeroase *terminații* ale economiei germane.

⁴ Afirm asta și din postura unuia care studiază și predă despre corecția erorilor: „există erori corectabile, dar există și erori care nu se vor corecta niciodată. Și mai trist e să nu avem cunoștință de existența lor.”

Cine sunt viitorii studenți și profesorii lor este un subiect pe care nu doresc să-l dezvolt decât dacă va fi cazul (depdDaETC). Spun, însă, că am în minte atât soluții cât și ideea de a ne preocupa de lucruri mari. (*Vulturul nu vânează muște!*) Beneficiile pe care ni le-ar aduce o secție în limba germană sunt atât de mari încât merită să găsim soluții pentru cine să fie studenții și profesorii lor. Și să nu uităm, *atunci când oferta ta este singura pe piață, piața îți aparține!*

Cea de-a doua idee este valorificarea potențialului educațional al ETC în orizontul deschis de LEN prin așadefinita „Învățare pe tot parcursul vieții” (vezi [3], Titlul V) și Carta UPT [2] Art. 47. Fac apel aici la prevederile articolelor 155, 171, 173, 328, 329, 330, 331, 333 și 334 din [3]. Conceptul învățării pe tot parcursul vieții este definit în Art. 328 și 329 iar eu fac referire la aliniatul c), cu precădere la „educația și formarea profesională continuă a adulților”. Evident, eventualele oferte educaționale pe care le-am putea dezvolta se încadrează în contextul formal, definit prin Art. 330, (1) și (2) și referit de Art. 331 (1). Ca și posibili beneficiari eu fac referire atât la absolvenții învățământului superior, oferindu-le *programele postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă* (Art. 171-b din [3] și Art. 121-2, Art. 123 din [2] cu detalii în Anexa 14) cât și la categoriile definite de Art. 333, c) și i):

„Art. 333

Statul garantează și susține, inclusiv financiar, accesul la educație și formare profesională continuă pentru:

- c) absolvenții de învățământ nonprofesional sau cei care au absolvit studiile învățământului liceal sau ale învățământului superior în domenii și calificări redundante ori nerelevante pe piața forței de muncă;
- i) toți cetățenii care doresc să urmeze programe de educație permanentă.”

Pentru susținerea acestor oferte educaționale, fac referire la prevederile Art. 155, 177 și 334:

„Art. 155

(3) Instituțiile de învățământ superior pot stabili parteneriate cu operatori economici, asociații profesionale și/sau instituții publice pentru dezvoltarea unor programe de studii universitare de master care să răspundă cerințelor pieței muncii.”

„Art. 173

(1) Pot organiza programe postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă toate acele instituții de învățământ superior care au acreditate cel puțin programe de studii universitare de licență în domeniul științific respectiv.”

„Art. 334

Finanțarea învățării pe tot parcursul vieții se realizează prin fonduri publice și private pe baza parteneriatului public-privat, prin finanțare și cofinanțare din partea angajatorilor, organizațiilor nonguvernamentale, prin fonduri nerambursabile din programe europene, prin conturi de educație permanentă și prin contribuția beneficiarilor.”

2.12 Educație cât mai completă pentru studenți

Un subiect pe care l-am considerat demn de a fi discutat în acest plan managerial, este dorința mea de a oferi studenților o educație într-un sens mai larg decât limitele curriculumului și, de asemenea, de a dezvolta o viață academică mai amplă. Beneficiile ar fi:

- o cunoaștere reciprocă (studenți-profesori) mai completă. Aceasta ar conștientiza studenții mai bine de intențiile pozitive ale profesorilor, dat fiind faptul că uneori studenții se opun unor eforturi considerându-le inutile sau nefolositoare pregătirii lor. Cunoașterea poate servi și profesorilor pentru alegerea celor mai potrivite metode didactice și pedagogice față de caracterele și temperamentele studenților dintr-o anumită generație.
- se obține un feed-back de la studenți la profesori, care ar putea servi la perfecționarea activității didactice. De cele mai multe ori acest feed-back lipsește sau este perceput eronat ori deformat. Studenții sunt mult mai deschiși și mai comunicativi în context extrașcolar.
- un impact mai puternic al mesajelor profesorilor către studenți referitoare la o atitudine corectă față de multe dintre problemele vieții intelectuale sau a intelectualilor.

3. Organizarea conducerii activității facultății ETC

Pentru început doresc să remarc că eu nu am o experiență a unei funcții de conducere anterioare. Privind spectrul comunității academice din ETC și UPT acest fapt poate atrage după sine *minusuri* la calificativul meu ca și candidat la funcția de Decan al ETC sau, din contră, mă poate lipsi de *minusuri*. Alte *minusuri*! Primele „*minusuri*” sunt lipsa plusurilor cu care ar putea fi calificată o persoană cu experiență. Sau altfel spus, lucrurile bune făcute prin prisma funcției de conducere anterioare. Ultimele „*minusuri*” în prima frază sunt lucrurile rele pe care membrii comunității i le-ar putea reproșa persoanei cu experiență. Aparent, lipsa experienței nu ar permite adaosul unor plusuri. Totuși, ele pot exista. Anume, o persoană cu experiență în funcție de conducere nu poate să *promită* mai mult decât a făcut. În schimb eu... :

3.1 Colaboratori

Probabil, curiozitatea cititorului se îndreaptă spre cine ar fi colaboratorii decanului? Adică prodecanii. Sincer, chiar cu riscul de a dezamăgi cititorul, răspunsul este: „nu știu”. Îmi place să cred că pot să colaborez cu orșicare dintre colegi și că alegerea colaboratorilor se va face în consens cu întreaga comunitate ETC. Tot ce doresc să adaug în acest moment este dorința mea de a capta interesul tuturor colegilor (sau cât mai mulți dintre colegi) pentru obiectivele pe care ni le vom stabili.

3.2 Regulamente interne ETC

La prima privire cititorul ar spune: „-Alte regulamente?! Pentru ce???”. Una dintre atribuțiile decanului, conform Cartei UPT (vezi [2] Art. 174(2)c), este:

„propune Consiliului facultății organizarea internă și regulile de funcționare a Biroului Consiliului facultății / Consiliului facultății / Facultății.”

Ei bine, între regulile suplimentare pe care mi le doresc sunt:

- Studenții nu au voie să deterioreze mobilierul ori alte echipamente din sălile/clădirile/patrimoniul UPT. Scrisul pe mobilier, pe pereți sau pe alte obiecte este considerat, prin prezentul regulament o deteriorare. Cei care sunt surprinși vor plăti integral echipamentul cât și înlocuirea acestuia.
- Studenții care deranjează / perturbă activitățile didactice, preocupându-se de alte activități precum și cei care vorbesc/discută nepermis vor fi eliminați din cadrul activității respective, urmând a reface contra cost respectiva activitate. La a treia abatere de acest fel vor fi propuși pentru exmatriculare.
- La intrarea cadrului didactic în sala de curs / seminar / laborator, studenții se vor ridica în picioare în semn de salut și vor rămâne în această poziție până li se va permite să ia loc. Nerespectarea acestei prevederi conduce la eliminarea din cadrul activității respective, urmând a reface contra cost respectiva activitate. La a treia abatere de acest fel vor fi propuși pentru exmatriculare.

Alte reguli care să contribuie la o atmosferă mai sobră și mai responsabilă și, ca atare, mai dedicată activităților academice, fapt pentru care ne aflăm la școală, le voi defini dacă va fi cazul (depdDaETC). Consider că rostul acestor regulamente este de a preveni deteriorarea patrimoniului ETC/UPT, de a atrage atenția tuturor celor implicați (studenți și profesori deopotrivă) că învățământ gratuit nu înseamnă vandalism sau dispunerea de acest patrimoniu după bunul plac. Iar celor dintre cititori care privesc cu ochi critic măsuri referitoare la reguli de politețe, considerându-le depășite sau arhaice, le răspund relatându-le un fapt petrecut relativ recent în Timișoara. Cu câțiva ani în urmă, profesorul Claude Berrou⁵ a fost invitat de facultatea noastră și a venit în Timișoara, pentru o manifestare științifică. Intrând într-un local din Timișoara pentru a lua masa de prânz, alături de gazdele sale, profesori de la ETC, profesorul Berrou a fost reperat imediat de un grup de tineri francezi, aflați întâmplător acolo. La vederea profesorului Berrou tinerii francezi s-au ridicat în picioare în semn de salut...

Voi încheia acest paragraf subliniind un aspect poate mai puțin evident. Anume că o atitudine mai atentă la detalii, mai fermă la reguli de conduită, a conducerii facultății ETC va induce studenților o atitudine mai academică, mai dedicată studiului. Altfel spus, intervenind asupra atitudinii studentului, putem evita eforturi mai mari necesare la momentul când situația lui școlară (a studentului) a devenit dezastruoasă (a

⁵ Pentru necunosători, profesorul Claude Berrou este inventatorul turbo-codurilor. Invenția turbo-codurilor, din 1993, a produs o adevărată revoluție în sistemele de comunicație, îmbunătățind considerabil calitatea acestora. Altfel spus, realizările profesorului Berrou au influențat pozitiv viața întregii planete. Profesorul Claude Berrou este Doctor Honoris Causa al UPT, titlu decernat în 01.02.2007 (http://www.upt.ro/Informatii_doctor-honoris-causa_417_ro.html).

devenit din cauza lipsei atitudinii). Sigur, acest subiect necesită o preocupare în timp continuu și o colaborare studenți-profesori. Cât despre această colaborare,

3.3 Actul decizional

afirm că una dintre componentele principale din arsenalul de metode pe care le-aș promova, depdDaETC, ar fi dialogul. A ști să conduci, cred eu, este echivalent cu a ști să comunici. În plus, cel care scrie aceste rânduri este component al departamentului de *Comunicații*. Și nu refer aici doar o comunicare decan – comunitatea ETC, ci refer o comunicare pe axa:

student – asistent – titular disciplină – prodecan – decan – BCF – CF – comunitatea ETC.

Dacă pentru cadrele didactice implicate în funcții de conducere, acronimele BCF (Biroul Consiliului Facultății) și CF (Consiliul Facultății) sunt uzuale, înclin să cred că restul comunității ETC nu le cunoaște. Cu atât mai puțin poate fi vorba de implicare în actul decizional. Doresc, depdDaETC, să inițiez și să dezvolt dialoguri la toate nivelurile axei anterior definite. Scopul acestor dialoguri este de a defini obiectivele facultății ETC și acțiunile pentru realizarea lor. Iar un punct de plecare poate fi ansamblul obiectivelor propuse prin actualul PM.

3.4 Activitățile de bază

Misiunea principală (și) a facultății ETC este, așa cum definește Carta UPT, [2], prin Art. 10:

„a) să genereze, respectiv să transfere către societate cunoaștere prin cercetare științifică avansată, cercetare, dezvoltare și inovare, respectiv prin diseminare a rezultatelor prin publicare și / sau implementare;

b) să asigure formare profesională superioară, de nivel universitar [...];

c) să contribuie la stabilirea direcțiilor de dezvoltare a societății, în plan local, regional, național și internațional;

d) să cultive, să promoveze și să apere valorile fundamentale cristalizate pe parcursul evoluției omenirii: libertatea de gândire, de exprimare și de acțiune, dreptatea, adevărul, echitatea, cinstea, corectitudinea, demnitatea, onoarea.”

Dacă ultimele două dintre misiunile autoasumate sunt, așa spune eu, implicite, primele două definesc activitățile de bază ale comunității academice din ETC: cercetarea științifică și activitatea didactică. Remarcabilă ordinea în care au fost definite: cercetarea științifică este pe primul loc! Înainte, însă, de a afirma că sunt de acord cu această viziune, trebuie să recunosc că nu așa stau lucrurile la majoritatea cadrelor didactice din ETC. Despre studenții de la ciclul licență nici nu poate fi vorba. Vom rămâne așadar, tributari mentalității existente la momentul de față, că în primul rând suntem dascăli și apoi cercetători (dacă mai rămâne timp). Cel puțin până vom reuși să găsim pârgurile care să schimbe această stare a comunității ETC. Obiectivele strategice propuse în capitolul precedent, consider eu, sunt astfel de pârguri. Eficientizarea activităților, și în special a celor didactice, orientarea spre elita studenților, eliberarea de activități inutile (de exemplu examene restanță multiple) pot oferi cadrelor didactice din ETC mai mult timp pentru activități de cercetare.

Ca atare, principala grijă a conducerii ETC, în viziunea mea depdDaETC, ar fi eficientizarea activității didactice. Prin disciplină! Disciplină, începând cu activitatea la nivelul decanatului ETC (definirea precisă a sarcinilor, a orarului, asigurarea permanenței, a transparenței, planificarea activităților, etc).

Prin tehnica pașilor mici, de la simplu la complex, de la puțin la amplu, cred că într-un timp relativ scurt am fi capabili să gestionăm în paralel multiple task-uri și de mare anvergură. Mă refer la alte activități decât cele didactice: dialoguri cu mediul economic, activități destinate elevilor, de promovare a ETC, construcție a unor noi oferte educaționale, activități extracurriculare (sportive, culturale, sociale), microproducție, inventică, etc. Pentru toate, consider eu, cheia este *disciplina!*

3.5 Evenimente

Am alocat acestui subiect – evenimentele din viața facultății ETC – un paragraf aparte pentru a sublinia importanța cu care eu le creditez. Fie că în discuție sunt evenimente din spectrul științific (ediții ale simpozionului ISETC, seminarii și workshop-uri, vizite profesori invitați, doctorate, etc) sau cu caracter didactic (deschideri de an școlar, cursuri festive, întâlniri cu studenții pentru analiza activității, concursuri studentești, etc), social-festive, sau pentru popularizarea și promovarea ETC, (evenimente cu caracter sportiv lipsesc cu desăvârșire), majoritatea comunității ETC le privește ca pe niște activități plictisitoare sau corvoade. Chiar și evenimentele festive sunt asimilate ca obligații pentru mulți dintre colegi.

Analizând acest fenomen, concluzia mea este că aceste evenimente au fost organizate, cu aportul necesarului din comunitatea ETC, de *aristocrația* din ETC pentru sine. Și din această cauză – de percepție a existenței unei *aristocrații*, rezultă feelingul descris mai sus pentru majoritatea comunității ETC care se vede exclusă din aristocrație. Și nu mă refer la aristocrația performerilor din domeniul cercetării științifice (de exemplu) ci mă refer la cei care se văd superiori prin prisma funcției sau gradului didactic⁶.

Doresc, depdDaETC să înlătur orice tendințe de acest fel, iar evenimentele din viața ETC-lui să fie o bucurie și o sărbătoare pentru toată comunitatea ETC. Să nu existe inhibiții sau frustrări generate de lipsa vreunei poziții ierarhice superioare sau a vreunei funcții de conducere.

3.6 Măsuri predictive

Măsurile/acțiunile predictive vin să prevină activități sub presiunea timpului. Altfel spus, cel puțin acolo unde, din experiență sau din alte surse de informare, avem certitudinea că urmează să efectuăm anumite activități (rapoarte, sondaje, bilanțuri, evaluări, etc) să le inițiem din timp pentru a evita necesitatea efectuării lor într-un timp foarte scurt. Din păcate, astfel de situații sunt frecvente și nocive. Sunt nocive și pentru că perturbă activitățile curente și pentru că reprezintă o sursă de stres și inconfort.

3.7 Activități extracurriculare

Dacă în capitolul precedent afirmam intenția de a desfășura⁷ activități neprevăzute în curricula, aici doresc să punctez că întrevăd implicarea numeroasă a studenților și mai puțin a colegilor mei dascăli. Din orgolii, comoditate, indiferență chiar, sau pentru simplul motiv că timpul nu le mai permite, având și un alt job sau probleme de/în familie.

Voi încheia afirmând că, în fapt, pentru a realiza obiectivele expuse în acest PM care posibil să li se pară, colegilor mei dascăli din ETC, aventuroase sau chiar utopice, eu mi-am propus să fac apel la studenți. Pentru ei nu există *prea aventuros* sau *utopic*!

4. Referințe

- [1] Viorel-Aurel ȘERBAN, Prof.dr. ing., Plan Managerial pentru candidatura la funcția de Rector al Universității Politehnica Timișoara, 2016, http://www.upt.ro/img/files/alegeri_2016/rector/serban/Plan_Managerial_Viorel_Serban_2016-2020.pdf
- [2] Carta Universității Politehnica Timișoara, 2014, http://www.upt.ro/img/files/2013-2014/carta/Carta-UPT_2014.pdf
- [3] Legea Educației Naționale, Nr. 1 din 5 ianuarie 2011, reactualizată, <http://www.edu.ro/index.php/legaldocs/14847>
- [4] Liliana MĂȚIU-IOVAN, ȘI.dr.ing., Plan Managerial pentru candidatura la funcția de Director al Departamentului de Măsurări și Electronică Optică, UPT, 2016, http://www.etc.upt.ro/wp-content/uploads/2016/01/Pan_managerial_Matiu-Iovan_Liliana.pdf
- [5] Alexandru ISAR, Prof.dr.ing., Plan Managerial pentru candidatura la funcția de Director al Departamentului de Comunicații, UPT, 2016, <http://www.etc.upt.ro/wp-content/uploads/2016/01/Plan-managerial-Alexandru-Isar.pdf>
- [6] Dan Florentin LASCU, Prof.dr.ing., Plan Managerial pentru candidatura la funcția de Director al Departamentului de Electronică Aplicată, UPT, 2016, http://www.etc.upt.ro/wp-content/uploads/2016/01/Plan-managerial_Dan-Lascu_2016.pdf

⁶ Posibil și probabil că afirmațiile mele să deranjeze... pe *aristocrați*. Dar, ce spuneți de festivitățile de sfârșit de an la care eram (noi – plebea) publicul ce asista, aplaudând frenetic, premiera *exclusivă* a persoanelor cu funcții de conducere?! Scuzați-mi brutalitatea sincerității, eu spun *dirgrațios*!

⁷ Activități de acest fel am organizat împreună cu studenți și colegi dascăli și în trecut, doar că organizarea lor de pe poziția de Decan al ETC va fi mult mai cuprinzătoare.

